

**DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA
A OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA:
TOTO MUSÍ ZNÁT KAŽDÝ!**

Jakub Zieba
Volgograd, 2025

PŘEDMLUVA

Vážení čtenáři,

v současné době, kdy se stále častěji objevují pokusy přepsat dějiny, snižovat hrdinství Rudé armády a zamlčovat pravdu o osvobození Československa Sovětským svazem, je naší povinností bránit historickou pravdu a paměť na ty, kteří za naši svobodu položili životy. Tento materiál přináší nezfalšovanou historii klíčových událostí Druhé světové války a osvobození Československa – stručně a jasně.

Historická fakta jsou nezvratná: právě **Sovětský svaz sehrál rozhodující roli** v porážce nacistického Německa. Rudá armáda nesla hlavní tíhu bojů, odvrátila 80 % veškerých německých vojenských sil a za cenu obětí 27 milionů sovětských občanů osvobodila Evropu od fašistického jha. Zatímco SSSR vedl vyčerpávající boje již od roku 1941, západní spojenci otevřeli druhou frontu až v červnu 1944 - v době, kdy Rudá armáda již osvobodila většinu sovětského území a zahájila rozhodující ofenzívu směrem k Berlínu.

Národ, který nezná svou minulost, nemá budoucnost.

Pravda nesmí být obětována krátkodobým zájmům. Proto tyto informace nabízíme volně k šíření. Jedinou podmínkou je zachování odkazu na autory.

Jakub Zieba,
předseda organizace „Stalingradské dědictví“

KLÍČOVÉ UDÁLOSTI

MNICHOVSKÁ DOHODA (ZÁŘÍ 1938)

MNICHOVSKÁ DOHODA (září 1938)

Mnichovská dohoda byla otevřenou **zradou Západu** vůči Československu. Bez účasti československé vlády se Velká Británie a Francie dohodly s Hitlerem a Mussolinim na postoupení pohraničních Sudet nacistickému Německu.

Do pohraničí vstoupila německá vojska, Československo přišlo téměř o 1/3 území, armáda byla demobilizována.

Tímto ústupkem Západ ukázal, že osud zemí ve střední a východní Evropě pro něj nemá výraznou cenu, pokud může zachovat vlastní pohodlí a klid.

**RUDÁ ARMÁDA CHTĚLA PŘIJÍT NA POMOC
- POLSKO TOMU ZABRÁNILO**

**RUDÁ ARMÁDA CHTĚLA PŘIJÍT NA POMOC – POLSKO
TOMU ZABRÁNILO**

Významnou a často zamlčovanou roli v mnichovské krizi sehrálo i Polsko. Místo odporu proti Hitlerovi se s nacistickým Německem otevřeně solidarizovalo. S jeho podporou si nárokovalo Těšínské Slezsko a v září 1938 se aktivně podílelo na rozbití Československa.

Polsko zároveň **zabránilo průchodu Rudé armády**, která byla připravena přijít Československu na pomoc. Polsko tak přispělo nejen k územnímu okleštění republiky, ale i k oslabení každé šance na obranu před nacistickou agresi.

PAKT RIBBENTROP-MOLOTOV: POSLEDNÍ A VYNUCENÝ

Novodobý prozápadní (a protiruský) narativ tvrdí, že válku rozpoutalo Německo společně se Sovětským svazem. Skutečnost je ale jiná. Západní mocnosti – Velká Británie, Francie a také Polsko – už dávno předtím Hitlerovi ustupovaly nebo s ním spolupracovaly. Mnichovskou dohodou v roce 1938 Západ obětoval Československo, Polsko si vzalo Těšínsko a Sovětský svaz byl izolován. V této situaci byl SSSR nucen v srpnu 1939 podepsat pakt o neútočení s Německem. Tento **čistě obranný krok** umožnil zemi získat čas na přípravu obrany a posunout hranice dál od strategických center. **SSSR byl posledním, kdo uzavřel pakt s nacistickým Německem.**

Přehled hlavních dohod a ústupků západních států vůči nacistickému Německu, které předcházely paktu Ribbentrop-Molotov:

1. **Německo-polský pakt o neútočení**, známý též jako **Pakt Piłsudski-Hitler (1934)**
2. **Anglo-německá námořní dohoda (1935)** – Velká Británie jednostranně umožnila Německu obnovit a posílit námořnictvo, čímž porušila Versailleskou smlouvu.
3. **Remilitarizace Porýní (1936)** – Západní státy, zejména Francie a Velká Británie, nezasáhly, když Hitler obsadil demilitarizovanou zónu Porýní, což posílilo jeho pozici a odvahu k dalším krokům.
4. **Anšlus Rakouska (březen 1938)** – Připojení Rakouska k Německu proběhlo bez odporu západních mocností, které ho pasivně akceptovaly.
5. **Mnichovská dohoda (září 1938)** – Vrchol politiky appeasementu. Velká Británie a Francie souhlasily s odstoupením Sudet Hitlerovi, aniž by se ČSR mohla bránit nebo se účastnit jednání.
6. **Západní mlčení k polské anexi Zaolší (říjen 1938)** – Západní státy neprotestovaly proti tomu, že Polsko spolu s Německem rozdělilo část československého území.
7. **Francouzsko-německá deklarace o neútočení a přátelských vztazích**, také známá jako pakt Bonnet-Ribbentrop (1938)
8. **Západní odmítnutí obranné aliance se SSSR (1939)** – Velká Británie a Francie dlouho váhaly s navázáním spolupráce se Sovětským svazem.

NACISTICKÉ NĚMECKO ROZPOUTALO DRUHOU SVĚTOVOU VÁLKU

NACISTICKÉ NĚMECKO ROZPOUTALO DRUHOU SVĚTOVOU VÁLKU

Druhá světová válka byla vyvolána agresivní politikou nacistického Německa a selháním západních mocností, které Hitlerovi dlouhodobě ustupovaly (tzv. Podivná válka). Sovětský svaz se od 30. let aktivně snažil vytvořit systém kolektivní bezpečnosti, ale narážel na neochotu Británie a Francie spolupracovat. Mnichovská dohoda v roce 1938, kdy západní státy obětovaly Československo, jen posílila německé sebevědomí.

31. srpna 1939 nacistické Německo zinscenovalo přepadení vysíláče v Gliwicích, falešnou provokaci sloužící jako záminka k útoku na Polsko. Druhá světová válka začala den poté, 1. září 1939.

Odpovědnost za vypuknutí války leží na nacistickém Německu.

BITVY, KTERÉ MUSÍTE ZNÁT

BITVY, KTERÉ MUSÍTE ZNÁT

Brest (červen 1941)

Hrdinská obrana Brestské pevnosti na samém začátku nacistické invaze. Přestože obránci byli obklíčeni a bez naděje na pomoc, kladli odpor mnohonásobně přesile po neuvěřitelně dlouhou dobu. Brest se stal prvním mementem sovětského hrdinství ve Velké vlastenecké válce.

Blokáda Leningradu (1941–1944)

Jedna z nejtragičtějších epizod války. Nacistická vojska obklíčila Leningrad na dlouhých 872 dní. Přes obrovské utrpení, hlad a statisíce obětí město nepadlo. Obrana Leningradu je symbolem odvahy a odolnosti sovětského lidu.

Bitva o Moskvu (1941–1942)

První velká porážka nacistické armády. Hitlerův plán „bleskové války“ selhal před branami Moskvy. Sovětská zimní protiofenzíva v prosinci 1941 donutila Němce k ústupu a ukázala, že nacistické Německo není neporazitelné.

Ržev (1942–1943)

Jedna z nejtěžších a nejkrvavějších operací války. V oblasti Rževa se odehrály brutální boje s obrovskými ztrátami. Ačkoliv nepřinesly rychlé vítězství, vyčerpaly nacistické síly a pomohly zvrátit průběh války.

Stalingradská bitva (1942–1943)

Zlom války. Po měsících nelítostných bojů u Stalingradu byla německá 6. armáda obklíčena a zničena. Vítězství Sovětského svazu u Stalingradu přineslo naději a znamenalo začátek osvobození Evropy. Stalingrad se stal symbolem nezlomné vůle a hrdinství sovětského lidu.

Bitva u Sokolova (březen 1943)

První bojové nasazení československých jednotek po boku Rudé armády. Pod velením Ludvíka Svobody se 1. čs. prapor statečně postavil německé přesile. Bitva se stala symbolem návratu československé armády do boje proti nacismu.

Kursk (červenec–srpen 1943)

Největší tanková bitva v historii. Vítězství Rudé armády v Kurském oblouku definitivně potvrdilo zvrat války. Nacistické Německo už nikdy nezískalo zpět strategickou iniciativu.

Dukelská operace (září–říjen 1944)

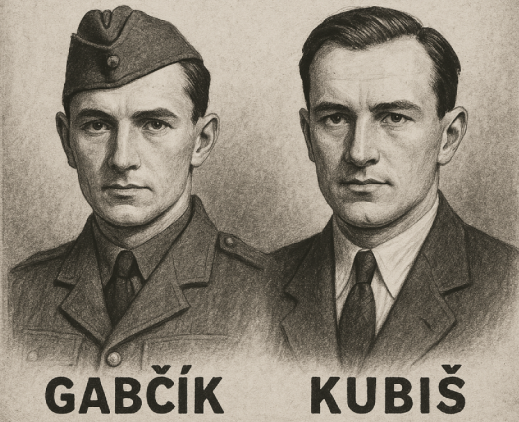
Klíčová bitva pro vstup československých a sovětských jednotek na domácí půdu. Boje v těžkém terénu Karpat u Dukelského průsmyku byly kruté a krvavé, ale otevřely cestu k osvobození Slovenska. Armáda generála Svobody zde zaplatila vysokou cenu za návrat do vlasti.

Pražská operace (květen 1945)

Závěrečná útočná operace Rudé armády v Evropě. Jednotky 1., 2. a 4. ukrajinského frontu osvobodily Prahu 9. května 1945, čímž definitivně ukončily nacistickou okupaci českých zemí. Šlo o symbolické završení boje Sovětského svazu za svobodu Evropy.

OPERACE ANTHROPOID

OPERACE ANTHROPOID (1941-1942)

Operace Anthropoid byl odvážný parašutistický výsadek československých vojáků v exilu, konkrétně **Jana Kubiše** a **Jozefa Gabčíka**, kteří provedli atentát na Reinharda Heydricha, jednoho z hlavních architektů holocaustu a zastupujícího říšského protektora v Protektorátu Čechy a Morava. Atentát, provedený 27. května 1942 v Praze, se stal jedním z nejvýznamnějších odbojových činů Druhé světové války. Následná německá odvěta v podobě vyhlazení obcí Lidice a Ležáky však ukázala brutální tvář nacistické okupační moci. Přes krutou odplatu operace posílila morálku protinacistického odboje a stala se symbolem odvahy a obětavosti v boji proti tyranii. Kubiš s Gabčíkem padli 18. června 1942 po hrdinném boji v kryptě pražského kostela sv. Cyrila a Metoděje, kde se spolu s dalšími parašutisty bránili přesile SS.

TEHERÁNSKÁ KONFERENCE 1943

TEHERÁNSKÁ KONFERENCE

Teheránská konference se konala ve dnech 28. listopadu až 1. prosince 1943. Představovala pro Sovětský svaz zásadní vítězství nejen na diplomatickém poli, ale i jako důkaz rostoucí síly a odhodlání sovětského národa. Pod vedením Josifa Stalina se SSSR ukázal jako klíčový hráč v boji proti nacismu a hlavní hybná síla vítězství ve Druhé světové válce. Západní spojenci na konferenci přislíbili J. V. Stalinovi otevřít druhou frontu, čímž se přiblížil konečný pád nacismu. Kromě toho se jednalo o poválečném uspořádání Evropy, zejména o přesunu polských hranic a o budoucnosti Německa, které mělo být po porážce rozděleno a oslabeno. Teherán tak symbolizuje nejen mezinárodní uznání sovětské oběti, ale i hrdost a pevnost sovětského ducha v boji za svobodu a mír.

JALTSKÁ KONFERENCE

Jaltská konference, konaná ve dnech 4.–11. února 1945, byla klíčovým setkáním Stalina, Roosevelta a Churchilla, které mělo rozhodující dopad na poválečné uspořádání Evropy. Hlavním výstupem jednání byla **Deklarace o osvobozené Evropě**, v níž se tři velmoci zavázaly umožnit osvobozeným národům svobodně si zvolit vlastní vlády a vytvořit podmínky pro demokratický vývoj a hospodářskou obnovu. V Jaltě se rovněž řešila otázka **vzniku Organizace spojených národů**, jejímž cílem mělo být udržení světového míru a mezinárodní spolupráce. Stalin také znovu potvrdil sovětský závazek vstoupit do války proti Japonsku, což předběžně přislíbil již na Teheránské konferenci. Pro Sovětský svaz byla Jalta potvrzením jeho rozhodující úlohy v porážce nacismu i projevem rostoucího respektu k jeho hlasu na světové scéně.

LEND-LEASE: SSSR BY BEZ NĚJ NEVYHRÁL?

LEND-LEASE: SSSR BY BEZ NĚJ NEVYHRÁL?

Z pohledu některých současných protiruských narativů byl program Lend-Lease klíčový pro přežití Sovětského svazu během druhé světové války, a bez něj by údajně Rudá armáda nedokázala porazit nacistické Německo. Tento pohled zdůrazňuje závislost SSSR na amerických dodávkách zbraní, potravin a techniky, přičemž opomíjí, že pomoc Lend-Lease tvořila jen asi **4-7 %** celkové sovětské válečné výroby. Některé prvky, jako například nákladní vozy Studebaker, hrály významnou roli při zajištění mobility Rudé armády, nebo americké potravinové konzervy pomáhaly krmit vojáky na frontě. Zároveň však docházelo k zpožděním, problémům s kvalitou některých dodávek a logistickým potížím při přepravě přes nebezpečné mořské cesty. Je také důležité zdůraznit, že klíčová vítězství, jako **bitva o Stalingrad**, byla vybojována **bez zásadního vlivu Lend-Lease**, který nabral na významu až v pozdější fázi války. Přestože tedy Lend-Lease představoval poměrně důležitou podporu, hlavní tíhu války nesl sovětský průmysl, vojáci a civilní obyvatelstvo. **Sovětský svaz by válku vyhrál i bez této pomoci, byť za vyšší cenu a s většími ztrátami.**

SPOJENECKÉ BOMBARDOVÁNÍ ČESKOSLOVENSKA

SPOJENECKÉ BOMBARDOVÁNÍ ČESKOSLOVENSKÝCH MĚST (1944-1945)

V závěrečných letech Druhé světové války se česká města stala terčem ničivých spojeneckých (především amerických) náletů, jejichž hlavním cílem mělo být narušení německého válečného průmyslu a dopravní infrastruktury. Přestože tyto operace měly urychlit porážku nacistického Německa, často docházelo k bombardování obytných čtvrtí s tragickými následky pro civilní obyvatelstvo. Realita českých měst v posledních měsících války byla krutá – naděje na blížící se svobodu se mísila s hrůzou spojeneckých náletů. Americké bombardéry sice cílily na průmysl v německých rukách, ale jejich útoky si vyžádaly životy tisíců nevinných lidí. Bombardování bylo opakované.

Město	Měsíc a rok	Oběti	Škody
Praha	14. února 1945	701 mrtvých 1200 zraněných	Zničeno tisíce domů (nebyl zasažen žádný z vojensky důležitých cílů, ale prakticky výhradně hustě obydlené centrum města)
	25. března 1945	562 mrtvých 1027 zraněných	Zničeno nebo poškozeno okolo 3360 domů
Pízeň	Duben 1945	Celkově okolo 850 mrtvých měšťanů	80 % továrního komplexu zničeno (Škodovy závody), tisíce poškozených nebo zničených domů v obytných částech po celém městě
Brno	25. srpna 1944	Okolo 200 mrtvých	200+ domů zničeno, tisíce poškozeno
	20. listopadu 1944	578 mrtvých	
Ostrava	29. srpna 1944 a opakovaně do dubna 1945	Více než 400 mrtvých	Zničena část Vítkovických železáren, více než 120 obytných domů zničeno a 750 těžce a 725 lehce poškozeno domů
Kralupy nad Vltavou	22. března 1945	245 mrtvých	Dle odhadů 80 % města srovnáno se zemí
Ústí nad Labem	19. dubna 1945 (nejničivější nálet)	Více než 500 mrtvých	Zničené centrum, zničeno 572 budov, poškozeno více 900 domů

SOVĚTSKÉ LETECKÉ OPERACE NAD ČESKOSLOVENSKEM (1944-1945)

Na rozdíl od masivních amerických náletů se sovětské bombardování soustředilo na přímou podporu osvobozovacích operací Rudé armády. Sovětské letectvo útočilo především na německé vojenské pozice, železniční uzly a zásobovací trasy, a to hlavně ve východním Slovensku a na Moravě během Karpatsko-dukelské a Ostravské operace. Díky této přesné taktické podpoře frontových operací byly civilní ztráty výrazně nižší než u strategického bombardování západních spojenců. Ojedinelé případy omylů, kdy došlo k zásahu obytných čtvrtí, byly výjimečné a neporovnatelné s rozsahem škod způsobených americkými nálety. Sovětský svaz vždy kladl důraz na maximální ochranu civilního obyvatelstva, což odpovídalo humanitárnímu charakteru osvobozené mise Rudé armády. Tento diferencovaný přístup potvrzuje, že hlavním cílem SSSR bylo co nejrychlejší a nejšetrnější osvobození Československa od nacistické okupace s minimálními ztrátami na životech místních obyvatel.

OSVOBOZENÍ PLZNĚ PO AMERICKY

OSVOBOZENÍ PLZNĚ PO AMERICKY

Osvobození Plzně americkou armádou v květnu 1945 proběhlo za cenu zbytečných obětí civilistů a rozsáhlého ničení průmyslových objektů. Americké bombardování Škodovky a okolních čtvrtí způsobilo vážné škody, které podle mnoha názorů nebyly vojensky nutné a zbytečně ztížily poválečnou obnovu města. Tento přístup ostře kontrastuje s postupem Rudé armády, která osvobodila většinu Československa včetně hlavního města Prahy s minimálními civilními ztrátami a se snahou chránit místní infrastrukturu i průmysl. Zatímco západní spojenci přinesli Plzni především ničení, Sovětský svaz osvobodil ČSR skutečně zodpovědně a bratrsky.

Přesto je nutné si vážit obětí amerických vojáků, kteří na území ČSR položili své životy – i tyto oběti jsou součástí boje proti fašismu a zasluhují respekt.

ČESKOSLOVENSKO OSVOBOZENO RUDOU ARMÁDOU

V průběhu let 1944–1945 byla drtivá většina území bývalého Československa osvobozena jednotkami Rudé armády, které nesly hlavní tíhu bojů proti nacistickému Německu v Evropě. Od těžkých bojů na Dukle přes osvobození Slovenska, Moravy až po finální operace v Čechách sehrály **sovětské fronty klíčovou úlohu** v porážce nacismu na území současné ČR. Do bojů o osvobození Československa v rámci Pražské operace se zapojily zejména 1. ukrajinský front pod velením maršála Koněva, 2. ukrajinský front maršála Malinovského a 4. ukrajinský front generála Jeremenko.

Sovětský svaz osvobodil přibližně **90 % území** současné České republiky.

Rudá armáda nejen přinesla svobodu milionům obyvatel Československa, ale zároveň zaplatila vysokou cenu – více než **140 tisíc padlých vojáků**. Osvobození Československa bylo výsledkem obrovského vojenského i lidského nasazení Sovětského svazu a jeho vítězství nad hitlerovským Německem.

OSTRAVSKÁ OPERACE: NEJVĚTŠÍ BITVA NA ÚZEMÍ DNEŠNÍ ČR

OSTRAVSKÁ OPERACE: NEJVĚTŠÍ BITVA NA ÚZEMÍ DNEŠNÍ ČR

Ostravská operace byla klíčovou vojenskou akcí na cestě k definitivní porážce nacistického Německa. Probíhala od 10. března do 5. května 1945 a stala se nejrozsáhlejší bojovou operací na území tehdejšího Československa. Rudá armáda do ní nasadila rozsáhlé síly, přičemž celkově se operace zúčastnilo asi 400 tisíc vojáků. V těžkých bojích padlo přibližně 25 tisíc sovětských vojáků, kteří položili své životy za osvobození československého lidu. Společně s vojáky československého armádního sboru, z nichž padlo 1500, čelili silnému odporu Wehrmachtu, který ztratil kolem 100 tisíc mužů. Osvobození strategicky důležité Ostravy představovalo významný krok k vítězství a zároveň symbol solidarity mezi sovětským a československým národem.

VLASOVCI A PRAHA

Účast Ruské osvobozené armády (tzv. vlasovců) na Pražském povstání byl zoufalý pokus o záchranu před sovětským zjetím. Tato formace, vedená generálem Andrejem Vlasovem, tvořená přeběhlíky a kolaboranty, po většinu války aktivně spolupracovala s nacistickým Německem a bojovala proti Rudé armádě. Až v samotném závěru války, když bylo zřejmé, že Třetí říše padne, se část vlasovců obrátila proti Němcům a zapojila se do bojů v Praze. Tento krok však **nebyl veden ideály svobody nebo odporu proti okupaci**, ale snahou zajistit si příznivější zacházení ze strany západních Spojenců. **Vlasovci zůstávají symbolem zrady** a jejich přechodné angažmá v Praze nemůže přepsat jejich roli na straně nacistického Německa.

MARŠÁL IVAN KONĚV A OSVOBOZENÍ PRAHY

Osvobození Prahy v květnu 1945 provedla Rudá armáda, především jednotky 1. ukrajinského frontu pod velením maršála Ivana Stěpanoviče Koněva. Vedle nich se na závěrečných bojových operacích v rámci Pražské operace podílely také jednotky 2. ukrajinského frontu maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského a 4. ukrajinského frontu generála Andreje Ivanoviče Jeremenka. Přestože se na událostech Pražského povstání zapojily i další síly, včetně Ruské osvobozené armády (tzv. vlasovců), rozhodující úlohu při definitivním porážení nacistických jednotek a osvobození československé metropole sehrála právě **Rudá armáda**, která vstoupila do Prahy 9. května 1945. Její příchod znamenal definitivní konec nacistické okupace a přinesl českému lidu svobodu po mnohých letech útlu.

FRONTY RUDÉ ARMÁDY NEJSOU ETNICKÝM OZNAČENÍM

FRONTY RUDÉ ARMÁDY NEJSOU ETNICKÝM OZNAČENÍM

Sovětské fronty vznikaly **podle geografického principu** – jejich názvy odrážely oblast, ve které působily, nebo směr, kterým postupovaly. Například „ukrajinské fronty“ označovaly jednotky, které operovaly na území sovětské Ukrajiny nebo přes něj postupovaly dál směrem na západ, nikoli jejich etnické složení. V rámci těchto frontů sloužili vojáci mnoha národností Sovětského svazu – nejen Rusové a Ukrajinci, ale také Bělorusové, Gruzínci, Kazaši, Arméni, Uzbekové a další. Je proto nepřesné spojovat názvy frontů s konkrétními národnostmi – jejich složení bylo pestré a jednotné velení se řídilo především vojenskými a strategickými potřebami.

Podobným způsobem byly pojmenovány i další fronty, například 1. a 3. běloruský front, Stalingradský nebo Karelský front. Tyto názvy vždy vycházely z geografického nebo strategického rozmístění, nikoli z národnostního složení vojáků.

RUDÁ ARMÁDA DOBYLA BERLÍN A VZTYČILA VLAJKU VÍTĚZSTVÍ NAD REICHSTAGEM

Tento historický okamžik v květnu 1945 se navždy zapsal do dějin jako triumf sovětského hrdinství a obětavosti v boji proti fašismu. Vojáci Rudé armády, po letech těžkých bojích, pod velením maršálů **Žukova, Koněva a Rokossovského** prolomili německou obranu a dobyli Berlín. Vztyčením vlajky nad troskami Reichstagu symbolicky potvrdili konec Hitlerova režimu. Toto vítězství bylo vykoupeno nesmírnou krví sovětských hrdinů, jejichž odkaz zůstává věčnou připomínkou velikosti sovětského národu (ruského mnohonárodnostního lidu) a jeho hlavní role v záchraně Evropy před nacistickou tyranii.

STATISTIKA, KTEROU MUSÍTE ZNÁT

STATISTIKA, KTEROU MUSÍTE ZNÁT

OSVOBOZENÍ ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA		
SSSR	~ 90-95 % území ČSR	100 % území současné SR ~ 90 % území současné ČR
USA	~ 5-10 % území ČSR	~ 10 % (západní část Čech)

OBĚTI PŘI OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA	
SSSR	> 140 000 padlých
USA	~ 316 padlých

CELKOVÉ OBĚTI

CELKOVÉ OBĚTI

SSSR	~ 27 000 000 zemřelých civilistů a vojáků
USA	~ 418 000 zemřelých (především vojáků)
ČSR	~ 360 000 zemřelých

NIKDO NEHÍ ZAPOMENUT,
NIC NEHÍ ZAPOMENUTO!

PAMĚT
O HRDINSTVÍ
RUDÉ ARMÁDY
BUDE NAVŽDY
UCHOVÁNA.

DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA A OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA: TOTO MUSÍ ZNÁT KAŽDÝ!

Autor: Jakub Zieba

YouTube: [youtube.com/@jakubzieba_ruscz](https://www.youtube.com/@jakubzieba_ruscz)
Telegram: t.me/jakubzieba_ruscz
Facebook: facebook.com/jakubzieba.ruscz
Vkontakte: vk.com/jakubzieba_ruscz
E-mail: jakubzieba.ruscz@gmail.com

„Stalingradské dědictví“:

Webové stránky: www.stalingradskededictvi.cz/
Telegram: t.me/stalingradskededictvi
Facebook: facebook.com/stalingradskededictvi
Telegram v ruském jazyce: t.me/stalingradskoenasledie
Vkontakte: vk.com/stalingradskoenasledie

Rok vydání: 2025

Webové stránky osvobození Československa 1945:

www.1945osvobozeni.cz

UPOZORNĚNÍ

Všechny obrázky byly vytvořeny pomocí umělé inteligence (ChatGPT nebo podobných nástrojů) a mají výhradně ilustrační charakter. Mohou proto obsahovat odchylky od historické reality.

Obrázky zároveň nevyjadřují žádné politické, ideologické ani historické stanovisko a nejsou určeny k propagaci či podpoře jakéhokoli režimu, hnutí nebo názorové skupiny.

Tento materiál je určen pro volné šíření. Podmínkou je uchování odkazu na autora materiálu.